

Bilag 2

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF

af 13. november 2007

om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, første og tredje punktum, og artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251²⁾, og ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er vigtigt for oprettelsen af det indre marked, at alle indre grænser i Fællesskabet ophæves for at sikre fri bevægelighed for varer, personer, tjenester og kapital. Det er derfor af afgørende betydning at oprette et egentligt indre marked for betalingstjenester. På nuværende tidspunkt hindrer den manglende harmonisering dette marked i at fungere.

(2) På nuværende tidspunkt er medlemsstaternes markeder for betalingstjenester organiseret separat efter nationale retningslinjer, og de retlige rammer for betalingstjenester er opsplittet i 27 nationale retssystemer.

(3) Der er allerede vedtaget flere retsakter af Fællesskabet på dette område, nemlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/5/EF af 27. januar 1997 om grænseoverskridende pengeoverførsler³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2560/2001 af 19. december 2001 om grænseoverskridende betalinger i euro⁴⁾, men disse har ikke afhjulpet situationen i tilstrækkeligt omfang. Det samme gælder Kommissionens henstilling 87/598/EØF af 8. december 1987 om en europæisk adfærdskodeks

for elektronisk betaling (forbindelserne mellem penge- og finansieringsinstitutter og handlede/tjenesteydere samt forbrugere)⁵⁾, Kommissionens henstilling 88/590/EØF af 17. november 1988 om betalingssystemer, herunder navnlig om forholdet mellem kortindehaver og kortudsteder⁶⁾ eller Kommissionens henstilling 97/489/EF af 30. juli 1997 om transaktioner med elektroniske betalingsmidler, især forholdet mellem udsteder og indehaver⁷⁾. Disse foranstaltninger er fortsat utilstrækkelige. Samskiftelsen af både nationale bestemmelser og ufuldstændige fællesskabsregler giver anledning til både forvirring og manglende retssikkerhed.

(4) Det er derfor helt afgørende, at der på fællesskabsniveau indføres moderne og sammenhængende retlige rammer for betalingstjenester, uanset om tjenesterne er forenelige eller ej med det system, der er et resultat af den finansielle sektors initiativ til et fælles eurobetalingsområde (SEPA), som er neutralt og sikrer ensartede vilkår for alle betalingssystemer, således at forbrugerne fortsat har en valgmulighed, hvilket bør betyde et vigtigt skridt fremad, når det gælder forbrugernes udgifter, sikkerhed og effektivitet i forhold til de nuværende nationale systemer.

(5) Sådanne retlige rammer bør sikre en samordning af de nationale bestemmelser om tilsynskrav, markedsadgang for nye udbydere af betalingstjenester, oplysningskrav og rettigheder og forpligtelser for brugere og udbydere af betalingstjenester. Inden for disse rammer bør bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2560/2001, der oprettede et indre marked for betalinger i euro hvad angår priser, bevares. Bestemmelserne i direktiv 97/5/EF og henstillingerne i henstilling 87/598/EØF, 88/590/EØF og 97/489/EF bør indarbejdes i en fælles bindende retsakt.